I

Їх розстріляно на розі
Двох холодних, сніжних вулиць.
Сльоз
Не було,
Тільки кров.
Місяць – вибіг… в хмари знову.
Поранковий вітер віяв,
Обгортав сторожким жалем.
Всі
Лежали
Горілиць.

Не ридали кам’яниці.

Подивились хмуро вікна.
Тихо-тихо-тихо…

2

Світяться, світяться
Радісні блискавки далеких вибухів —
Зорі незбагненні нового життя…
Заховане раніш в душі глибоко
Свавільною хвилею котиться
Радісного визволення почуття.

Світіться ж, блискавки!
Вибухи, гримайте!
Загойте серце, розідране болем…
Розтрощіть тюрму із залізними дверима,
Ґрати осяйте погрозою-виблиском…
Волі!